

Hála Isten! Egy ősöm arca vagyok
mosolyogva, vagy mogorván,
de a mosolyom nagyon elkerül
(olyan tudatosan ártatlan,

hogy mindent megbocsát, mert
megdöbbentő, ha magukba néznek
csodálkozó emberek, hogy mit tettek
és messze kívánnak engemet)

- de a mogorva arcom - az más!
Különösen, amikor sztrájkkor szivarozom:
Ha vannak olyan terveik,
mik rám vonatkoznak, leomlanak.

Ők lemondanak róla. Akárhogyan is,
senki sem hiszi el nekem, hogy csaknem
anyatej tócsában úszkál a szívem, vagy
hogy az emberi lény létezéscsodája

lefegyverez. Gondolom, láttam elég rosszat
már a nélkül is, hogy sósavként locsolják
bele a szemembe,
ahogy azt a legtöbb emberrel teszik.

Ford: Németh Dezső